

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη ἁπαῶς τῆς ἐξδομάδος

Ἐτησία συνδρομή Δραχ. 12
προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαστικῶν πράξεων
ἐν γένει, δι' ἕκαστον στίχον λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

« Ὁμοιοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα ».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ.

Ἐκδότης καὶ Συνθέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 8. Ιουλίου ε.ε. περὶ τὴν ὥραν 3. μ. μ. ἔλαβε χώραν τὸ ἐξῆς ἑπαραξικάριον συμβάν, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅπερ διετάραξε καὶ συνεινήθησαν ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐστὶ δὲ τὸ ἐξῆς.

Ἐνῶ κατὰ τὴν ῥηθείσαν 3ην ὥραν μ. μ. δύο ἀδελφοὶ Θιακοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Πλατίστομα μετέβαινον ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς τὸ χωρίον τῶν μετὰ τὰ ζῶά των φορτωμένα σανίδας, ἅμα φθάσαντες εἰς τὴν θέσιν Σεγλιμποῦ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπέχουσαν τῆς πόλεως, συναντήθησαν μετὰ τριῶν χωρικῶν ἐκ τοῦ χωρίου Καρυῆς, ὅτε ἐγρηθείσας μικρᾶς τιμῆς ἑριδος μεξὺ των, λίαν ἀσημαντοῦ ὀρώσης τὴν συγκρουσὶν τῶν ζῶων, κατέβη ὁ εἰς ἐκ τῶν τριῶν, ἦτοι ὁ Μηνᾶς Γλένης καὶ ἐν ἀκαρεὶ ἀπέκτεινε τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν Θιακοῦ διὰ γρόνθων καὶ λακτισμάτων ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς κοιλίας ἀποκοπέντος καὶ διαιρεθέντος εἰς 2 τοῦ σπλινός αὐτοῦ, ἐγκατέλιπε δὲ αὐτὸν νεκρὸν κείμενον ἐπὶ τινος τάφρου, τὸν δὲ ἕτερον ἀδελφὸν Θιακοῦ ἀσάφως κατετραυμάτισε διὰ γρόνθων καὶ λακτισμάτων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε καὶ οὗτος διατρέχει κίνδυνον. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ κ. Ανακριτοῦ ἐπελήρθησαν ἀμέσως τῶν ἀνακρίσεων, καὶ διέταξαν πάραυτα τὰ πρὸς σύλ-

ληψιν τῶν ἐνόχων. Ταῦτα περὶ τῆς Κυριακῆς. Τὴν δὲ Δευτέραν ἦτοι τὴν ἐννέα Ἰουλίου ε.ε. ἔτερον κακούργημα διεπράχθη ἐν χωρίῳ Ἀγίῳ Πέτρῳ τοῦ δήμου Ἀπολλωνίων τῆς ἐπαρχίας μας φονευθέντος, μετὰ μικρᾶν τινα φιλονεικίαν περὶ σταριδοκαρποῦ, ἐνὸς χωρικοῦ Ρομποτῆ καλουμένου ὑπὸ τινος ἄλλου συγχωρικοῦ του δωδεκάστοις παιδὸς Βαυβακινοῦ καλουμένου διὰ πυροβόλου ὄπλου, πλήρους πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν. Ὁ παῖς οὗτος, ὅστις παραδόξως πρὶν ἢ εἰσελθῆ εἰς τὸ στάδιον τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν, συλληφθεὶς, παρεδόθη εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Ταῦτα περὶ τῆς Δευτέρας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἦτοι τὴν Τρίτην 10 Ιουλίου ε.ε. καὶ αὕτη δὲν παρήλθεν ἀποκατί. Ἐν χωρίῳ Δαμυλιάνῃ τοῦ ἰδίου δήμου Ἀπολλωνίων Ἰζερὸς τις ἐφόνευσε συγχωρικὸν τοῦ τινος Χρόστην καλουμένον διὰ πυροβόλου ὄπλου πλήρους πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν, μετὰ προηγηθείσαν τινα ἔριδα.

Ἐξ ὅλων τούτων καταφαίνεται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας εὐρίσκεται εἰς ἐλθρημὸν κατάστασιν, διόπερ ἐπ'ἀνάγκης ἀποβάλλει ὅπως αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ λάβωσιν οἰανδήποτε νομοσάκτασιν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, πρὸς περὶ στολήν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Λονδίνο 22 Ιουλίου. Μέγα συλλαλητήριο έλαβε χώραν χθές εν Μάντσεστερ προς υποστήριξιν των αξιωτέων της Ελλάδος. Εκ Ρώμης άγγελλεται ότι εν τινι συζητήσει περί του ελληνικού ζητήματος εν τή βουλή των αντιπροσώπων ο κ. Καϊρόλης διεκήρυξεν ότι ή άπόρασις της ιταλικής κυβερνήσεως είνε νά εμμείνη πιστή εις τά υπό της βερολινείου συνθήκης καθερωθέντα όσον άφορα εις τό ζήτημα των ελληνικών όρίων.

Ρώμη αύθημερόν. Ο πρωθυπουργός κ. Καϊρόλης άπαντων εις τινας έπερωτήσεις ειπεν, ότι τό ύπουργείον θελε τρησει την άρχήν των εθνικοτήτων και ότι θελει υποστηρίξει τό πρωτόκολλον της βερολινείου συνθήκης εν τη μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος διαφορά. άλλ' ότι ή Τουρκία δέν διώρισεν εισέτι τους αντιπροσώπους αύτης, έλπίζει όμως ότι θα επαναλάβη τάς μετά της Ελλάδος και ευθείαν διαπραγματεύσεις.

Μόσχα αύθημερόν. Η πόλις Νιζνέη Νοβογορόδη έπειθε μεγάλην καταστροφήν εκ πυρκαϊάς, εξ ής πολλά έργαστήρια εν τή άγορα κατεστρίφησαν και πολλοί άνθρωποι άπέθανον.

Ευέλπει Ακρωτήριο αύθημερόν. Οι άγγλοι άφίκοντο την παρελθούσαν παρασκευήν εις την πρωτεύουσαν του Σετεβάγιου.

Αυτόθι 22 Ιουλίου. Οι Ζουλοδ εύρίσκονται εις άτακτον ύποχώρησιν. Ο Σετεβάγιος καταδιώκεται δραστηρίως.

Λονδίνο αύθημερόν. Ο Μουσοῦρος πασάς ο άρχαιότερος του διπλωματικού σώματος εν Λονδίνο έγραψεν εις την Εφημερίδα των Συζητήσεων διαφύδων τόδιαδοθέν, ότι ο δουξ του Μοντεβέλλου πρεσβευτής Γαλλίας έποίησατο διαδήματα πρὸς τοίς συναδέλφους ως προς την κηδείαν του αυτοκρατορικού πρίγκηπος.

Νέα Υόρκη αύθημερόν. Επιστέλλουσιν εκ Μέμφιδος οτι νέοι θάνατοι έγινοντο εκ χιτρίνου πυρετού.

Βρυξέλλαι αύθημερόν. Ο μοναχός Νικολάι, οστις ευνηλθθη εν τῷ λυκειῳ των Ίησουϊτών άπελύθη. Νέον άπειλητικόν πρόγραμμα έτοιχοκollήθη εν Λιέγη.

Περα αύθημερόν. Η βεζυρική κρίσις εξεκολουθεί

Ο Βρατιάνος εν Βουκουρεστίῳ ένετάλη νά σχηματίση μικτόν ύπουργείον

Ρώμη 21. Εν τή Ιταλική βουλή ο βουλευτής κ. Μικέλης εξέφρασε την έπιθυμίαν αύτου όπως ίδη εκτελούμενον και τό υπέρ της Ελλάδος πρωτόκολλον της βερολινειου συνθήκης. Ο δέ κ. Μουσαλίνος συμβουλεύει τή Ελλάδα νά δεχθη τάς προτάσεις της Τουρκίας. Μετά τουτον αναβάς επί το βήμα ο κ. Δεπρέτης έπεβεβιωσε την συμπάθειαν της κυβερνήσεως προς την Ελλάδα, άλλ' οτι τό ζήτημα τριτο άφίθη ήδη υπό των δυναμειν εις τοίς αντιπροσώπους αυτών. Ο δέ κ. Πογγής ύπεστήριξε την γνώμην του κ. Μικέλη μεθ' ο ή συνεδρίασις διεκόπη.

ΑΝΑΦΟΡΑ

— Εν τῷ υπ' αριθ. 128 ε. ε. φύλλῳ τῆς ημετέρας εφημερίδος ποιησαντες λόγον περί του ένταύθα Γυμνασίου ούκ έποίησαμε θα μνησίαν έκφραστικὴν και περί του αξιοτίμου Καθηγητοῦ κυρ.

Ιωάννου Σικελιανῷ συμπολίτου ἡμῶν. Ἄν και ἐν τῷ άρθρῳ τῆς εφημερίδος μας παρελείφθη τό ὄνομα αὐτοῦ, οὐχ ἦταν ἐν αὐτῷ συμπεριλαμβάσεται μεταξύ των Καθηγητῶν οὔ; τό ἄρθρον ὀρθῶν και ὁ κ. Σικελιανός διότι τυγχάνει Καθηγητής, και περί αὐτοῦ και των ἄλλων Καθηγητῶν κκ. Παππαθαλασσινοῦ και Ολυμπίου τό ἡμέτερον ἄρθρον κυρίως πραγματεύεται, ὡς ἐκ τῆς μετ' ἐμβριθείας ἀναγνώσεώς του ἐμφαίνεται. Ο κ. Σικελιανός παρεκτός τῆς ἀριστης διδακτικῆς του περί τάς παραδιδόμενας ευρωπαϊκάς γλώσσας, ὡν τινῶν και ἡμεῖς αὐτοὶ ἐσχόμεν τήν τιμὴν νά μετασχωμεν, κέκτηται ὡς εἶναι γνωστόν τοῖς πᾶσιν ἰκανότητα και νοσημασύνην περί ὧν κρίνομεν περιττόν ν' ἀναφέρωμεν διότι πάντες γινώσκουσιν αὐτόν, και μόνον ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ὀρμώμενοι ἐπιπροσθετομεν ὅτι ἀείποτε κατεβάλε και καταβάλλει ἀτρώτους κόπους και σπουδαίους μεγάλως εἰς τήν προαγωγήν και ἐκμάθησιν των ἐν τῷ Γυμνασίῳ φοιτῶντων νέων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζομεν αὐτῷ τήν ευχέσκειν ἡμῶν τε και ἀπάσης τῆς Δευκαδίου κοινωνίας, κρίνοντας περιττόν πάντα ἄλλον ὑπέρ αὐτοῦ ἐπαινοῦν.

— Τό ύπουργείον τῆς Δικαιοσύνης και των Εσωτερικῶν συνεπειά παραστάσεως του ένταύθα κ. Προέδρου των Πρωτοδικῶν, συνεδῶς τό μή ὀρθόν και ἀδίκαιον τῆς ἀπό 4 Ιουλίου ε. ε. Ε κυκλίτου αὐτοῦ ἐπέτρεψε τήν ἐκτύπωσιν των ἐκλογικῶν καταλόγων τῆς Ἰπποχίας μας διὰ στοιχείων των 11 σιγμῶν.

— Η βουλή διεκοψε τάς ἐργασίας της μέχρις οὔ πέρβλη ή ύπουργική κρίσις.

— Γράφουσιν ἐξ Ἀρτης, ὅτι οἱ κίτιοι του μέρους τούτου τῆς Ἠπειροῦ ὑποφέρουσιν τά πάνδεκα ἐκ των ἀτάκτων σιγῶν και ἐκ των ἰσπασμάτων του τακτικοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Μετά την δύσιν του ἡλίου οὐδεὶς πολὺ νά ἐξέλθη, διότι ἐντός αὐτῆς τῆς πολέως Ἀρτης διατίωνται 100 χιλιοῦτες λησταὶ διεπράτοντες τά ἀδίσχιστα. Πρό τινος μάλιστα οἱ λησταὶ οὔτοι συνέλαβον ταγματάρχην τινά οὕτινος ἀφήρουν τό ὡρολόγιον. Εξ αὐτοῦ του γεγονότος φαντασθητε τί θα ὑποφέρουσιν οἰδυστυχεῖς χριστιανοὶ ἀφοῦ οἱ τούρκοι και ἀξιωματικοὶ μάλιστα δέν δύνανται νά προφυλαχθοῦν. Στρατόπεδον τουρκικόν ἰσχημτίσθη ἐντῷ Ἰσπυρικῷ Πέτα ἐπὶ συνθηροσίθη στρατός ἐξ 9.000 ἀνδρῶν πεζῶν και 300 ἰππέων, πλην των ἀτακτων οἰτινες δέν εἶναι οἱ ἴδιοι.

— Στυγερον κακούργημα διεπράχθη κατ' οὐτάς ἐν Κερκύρα ὡς ἀναφέρει ή ἐγχώριος ἐφημερίς «Βυθῶνη». Πτώμα δγδοηκοσαιοετούς γέροντος ευρέθη ἐρριμένον ἐν τινι δάση του χωρίου Επισκοπιανά. ἀφεθη δὲ ἀταφον ἐπὶ δεκά ἡμέρας ὅτε ἀξιωματικός τῆς χωροφυλακῆς, μεταβάς ἐπὶ τόπου οὔτε το πτώμα σεσηπος και διέταξε τὸν ἐταφιασμόν του.

— Αἱ ἐν Ἀρτίσση τουρκικαὶ ὀρχαὶ συνέλαβον τὸν αὐτόθι μετοβόντα πρό τινος ἰατροῦ κ. Βάιο, Στεφανόπουλον, περικυκλώσασαι νυκτος τήν οἰκίαν διὰ πολυαριθμου στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος. Ο Ἰούρκος ἀξιωματικός ἠτήκασθη κατόπιν πολλῶν αὐτοῦ διαμαρτυρησεων ὅτι εἶναι ἑλλην ὑπήκοος νά τὸν ἀπολύση, κίττωχῶν μόνον τάς ἐπιστολάς αὐτοῦ και τὰ ἐγγράφα, ἐν οἷς, ὁμῶς οὐδὲν ὑπῆρχεν το ὕλοπον.

— Κατὰ τήν δημοσιευθεισαν κατάτασιν νῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς τό ἐνεργητικόν και παθητικόν αὐτῆς τήν 31ην Μαιου ἀνήρχετο εἰς δραχ. 28.032.573, το ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς μεταλλικόν εἰς δραχ. 2.920.651 και χάρτονομισμα εἰς κυκλοφορίαν δραχ. 10.542.899.

— Τό ἐν Θεσσαλίᾳ χωρίον Σοφάδες, μετασχόν τῆς ἐ

παναστάσεως τοῦ 1878, ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ τούρκου ἰδιοκτῆτου εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τραπεζίτην κ. Γ. Ζαρίφην ἀντὶ 16,000 ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὸ χωρίον τοῦτο κατοικεῖται ὑπὸ 250 οἰκογενειῶν καὶ διιτηρεῖ ἑλληρικὸν καὶ δῆμοικόν σχολεῖον.

— Ὁ «Πεσταῖος Λόγος» πραγματευόμενος περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐκφράζει τὴν πεποιθητὴν ὅτι αἱ δύο νάμεις θέλουσιν ἀφανθῆ ὑπὲρ τῆς προσοριήσεως τῶν Ἰωαννίνων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, φρονεῖ ὅμως ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν θ' ἀρκεσθῆ εἰς τούτο. Ἡ τῶν προεβευτῶν συνδιάσκεψις—λέγει τὸ τυφλὸν τοῦτο—οὐδὲ μὲν θέλει παραγάγει ὀριστικόν τι, καθότι ἡ διπλωματικὰ λαμβάνει μόνον ὑπ' ὄψιν τὴν καταλληλότητα τῆς στιγμιαίας καταστάσεως. Ὅσοι νηφλιώτερον δεκαήμερολητὸς τὸν κρίνει τις τὴν καταλληλότητα ταύτην, τοσῶν μάλιστ' ἐπιτίθει ὅτι εὐχριστότερόν τι προσωρινὸν σύστημα θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τα προσωρινὰ συστήματα, ἅπερ ἐξημιούργησεν ἡ βροικίαιος συνθήκη.

— Λίαν ἀξιέπαινος εἶναι ὁ ἐν Καρού τῆς Ἐπιχρίας μας ἐσχάτως διορισθεὶς δημοδιδάσκαλος Βασίλειος Δημητρίου Σταύρακας διὰ τε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ δραστηριότητα ἣν καταβάλλει πρὸς ἐκμάθησιν τῆς παρ' αὐτῷ φοιτήσεως ἀδελφῆς νεολαίας. Μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐπισκεφθέντες χάριν περιεργείας, τὸ δημοτικὸν αὐτὸ σχολεῖον ἐν Καρού νεήλυδες τινες, εὐρον αὐτὸν καὶ τοῦ φοιτήσαντος ἐν πληρῇ τάξει καὶ ἀρμονίᾳ, ἐξεπλάγησαν δὲ ἰδόντες τὸν δεκατριετῆ μαθητὴν Σπυριδωνίου Ζακουλόνου πρὸς Δημοτρίου καὶ τινος ἄλλου ἀναγνώσαντες ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου μετὰ στίξεως καὶ ἀνευ σφαλμάτων καὶ ἐξέφρασαν ἐπαινοὺς εἰς τε τὸν δημοδιδάσκαλον καὶ τοὺς μαθητάς.

— Ἡ τουρκικὴ «Βακίη» ἔγραψε:

« Ἀγνωστον εἶναι εἰτέτι ποίαν τροπὴν θέλει λάβει τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, οἱ δὲ ἀρμόδιοι εἰσὶν ἅπαντες σχεδὸν ὁμόφωνοι ὅτι οἱ πληρεξούσιοι δὲν θέλουσι καταλήξει εἰς ἀποτέλεσμα.

« Εὐχόμεθα ὅπως μὴ κακὸν τι προκύψῃ ἐκ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ἐάν δὲν ἴδωμεν καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν αὐτὴν ἐκφέρουσαν εὐχὴν, μετὰ λύπης θέλομεν ἀναγκασθῆναι νὰ πολιτευθῶμεν ἐναντίον τῶν εὐχῶν ἡμῶν.

« Κυρῶς τὸ ζήτημα ἐγκεῖται ἐν τῇ παραχωρήσει ἢ μὴ τῶν Ἰωαννίνων, λέγεται ὅμως ὅτι οὐσχέρεται ὑφίστανται καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ ζητήματος. »

ΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ πλεονόμοια δάση
Εἰς πλανώμενος ποιητῆς
Τῆς ἀπελπισίας τὸν ὕμνον
Ἐξεφώνει ὁ δυστυχῆς.

Κάθε κίνημα ἦτον ἄλγος,
Ἄλγος ἔφρεον οἱ ὀφθαλμοί,
Ἄλγος ἡ ὄψις τοῦ καὶ ἄλγος
ἔχονον οἱ στεναγμοί.

Μὲ τὸ βλέμμα θολωμένον
Ἐθεώρει ἐκεῖ πτηνόν,
Καὶ οὕτως ἔλεγε εἰς ἐκεῖνον
Τῆς καρδίας του τὸ κρυφόν.

« Διὰ νὰ φύγω ἀπὸ μίαν τύχην
Ποῦ σκληρῶς με τυραννεῖ,
Καθὼς σὺς' τὰ δάτην τρέχω,
ὦ φιλέρημον πουλί.

« Ἀλλὰ σὺς' τὰ δάτη μ' ἄλλο
Χαίρεσθε ζευγαροτά,
εἶνε σύντροφός μου μόνον
Ἡ ἐρημιὰ καὶ ἡ συμφορὰ.

« Ὅσον ζῆτε τὸν καιρὸν σας
Καταστένεται ἡδονὴν,
Γῆ, οὐρανὸς εἶναι μαζήσας
Ὅσον εἶται σὺ μ' αὐτήν.

« Εἰς τὴν πλάσιν εἶμαι μόνος
Οὐδὲν πλέον δὲν με κινεῖ,
Ἐγὼ κενὸς ὁ κόσμος
Καὶ ὅλη ἡ φύσις σκοτεινὴ.

« Τὸ γλυκὺ κελάδημά σοι
Τῆς ἀγάπης εἶναι ἦχώ,
Διάτῃς ζῆς, με κῦτο ἀποθήσκεις
Δέγων πάντοτε, ἀγαπῶ.

« Ἡ καρδία μου ἦχώ δὲν ἔχει
Ὅλα μοῦ εἶναι μισητὰ,
Μέλλον ἔχασα καὶ ἐλπίδα
Διότι οὐδεὶς δὲν με ψηφᾷ,

« Καὶ ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα
Δὲν καλεῖται πλέον ζωὴ,
εἶναι κόσμος χωρὶς ἥλιον,
Χωρὶς αἰσθητὴν ψυχὴν.

Τοῦ αἰδοῦ τότε ἐξατμίσθη
Μὲ τὰ ἄσματα ἡ πνοή,
Καὶ ὅλα ἠνώθησαν εἰς ἓνα
Ἐρως, ἄλγος καὶ φωνή.

Καὶ τὴν νύκτα ὅταν ἀρχίξῃ
Τὸν μονότονον ρυθμὸν
Τὸ Αἰολόχορδον με ἤχον
Ὅλον μεταγχολικόν.

εἶνε τὸ ἄλγος ποῦ διαχέει
Ἡ φωνὴ τοῦ ποιητοῦ
Καὶ σταλάζει αὐτὰς τὰς λέξεις
Σ' τὴν καρδίαν τοῦ ἀκροατοῦ.

Ἡ μὴ ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα
Δὲν καλεῖται πλέον ζωὴ,
εἶναι κόσμος χωρὶς ἥλιον,
Χωρὶς αἰσθητὴν ψυχὴν.

Εμφάνισις

Ὡς ἐν αἰθέριον φάντασμα
Ἐπρόβαλες ἐμπρὸς μου,
Καὶ ἀρῶ ἐγὼ σεῖδα, πάρρυτα
Ἐχάθη ὁ λογισμὸς μου
Τοῦ παραδεισοῦ κρύψατα
Σὺ δὲ χυτὸς παντοῦ.

Ἐδῶ νὰ ἐλθῆς ἠθέλησεν
Ὁ ὕψιστος ν' ἀφίση,
Δι' ἀγγελικῆς ἡδύτητας
Τὸν κόσμον νὰ πλουτίσῃ,
Τὸ ἰδανικὸν ὁ ἀνθρώπος
Νὰ λάβῃ τοῦ οὐρανοῦ.

Θεῖας χρυσαυγῆς ὀλόλαμπρον
Φῶς σὲ περικυκλῶνει,
εἰς ἐσὲ τὰς ὠραιότητας
Ἡ πλάσις ποῦ ἔχει ἐνόνει,
Ὅπου εἰσθεθεῖς, τὰ οὐράνια
Εὐεῖσκονταὶ ὅλα ἔκει.

Νὰ σ' ἔχω ἐμπρὸς μου πάντοτε
Μόνον ἐγὼ λικετεύω,
Ἐκστατικὸς νὰ στέκομαι
Αἰώνιος νὰ σὲ λατρεύω.
Σὺ διεμὲ κόσμος, σὺ ἀγγελος,
Παράδεισός μου σὺ.

Τελευταῖαι λέξεις

Ἡ στιγμή τὴν ἄρα προβαίνει
Τῆς παντοτεινῆς οὐραπῆς
Ὡς ἐν ὄνειρον διαβαῖον
Ζωὴ, κόσμος, πάθη, ἐλπίς!

Ὡσάν βυλασκῶν νὰ πίπτῃ
Ἡ ὡς τοῦ θεοῦ τὸ νερόν,
Νὰ σταλάξῃ εἰς τὴν ψυχὴν μου
Τὴν παρηγορητικόν.

Μένα ὁ ἔρως μου, εἰς τὸν τάφον
Μοναχὸς μ' ἀκολουθεῖ,
Καὶ πρὸς σὲ στρέφον τὸ βλέμμα,
Κᾶν ἐν δάκρυ σου κητεῖ.

Καὶ οὕτω ὁ θάνατος ὁ ἴδιος
Ὅτ' ἀπὸ μὲν γίνῃ ὑπαρξέτος
Καὶ τὸ δάκρυον ποῦθ' ἀ γόνος
Ἡδὼν ἐλπίδων ἠθητὰ ροῦ.

Ἄν δὲν ἐρθῶς νὰ λαβῶ
Στὴν λατρείαν ἀνταρτίδῃ,
Δός μου αὐτὸ διὰ νὰ γλυκάνῃ
Τοῦ θανάτου τὴν πληγὴν

Νὰ μοῦ ἐκφράξῃς τὴν ἀγάπην
Ἡδὼν ἐλπίδων ἠθητὰ ροῦ
Στὴν ἀπέραντον ἀγάπην
Διὰ παντὸς θέλει ἐνωθῶν.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΕΝΑΚΗ. Είς τὰ Ἀγγλικά δικαστήρια καὶ δικασταὶ καὶ δικηγόροι φοροῦσι φενάκην, τὴν ὁποίαν καὶ νῦν τοῦ φορέως δὲν ἀπεβάλλουσιν ἐν ἔργῳ ὑπηρεσίας.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐνεκὸ πρό τινων ἐτῶν αἰτίων περιέργου συνομιλίας μεταξὺ ἑνὸς δικαστοῦ καὶ ἑνὸς δικηγόρου.

Ὁ δικηγόρος Νόουλες, ἀποτανήεις πρὸς τὸν λόρδον ἀρχηγὸν καὶ πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, εἶπε — Μιλόρδε, πρὶν ἀρχίσω τὸν λόγον μου, ἐνθαρρύνομαι νὰ παρακαλέσω τὴν Ἑμετ. Ἑξοχ. νὰ μ' ἐπιτρέψῃ νὰ δικηγώρῃ εἰς φενάκης ἐνόσω διαρκούσι τὰ κυν. καὶ καύματα. Ἐξαιτούμαι δὲ τὴν ἀδειαν ταύτην ὑπέστε ἐμοῦ καὶ ὑπὲρ πολλῶν ἐκ τῶν σοφῶν συναδέλφων μου.

Ἄγνοῶ ἐὰν ὑπάρχωσι προηγουμένα, ἀπεκρίθη ὁ λόρδος — Ἠξέωρθε ὅτι εἰς τὰ διαρκῶς θερμὰ κλίματα ὅπου ἰσχύει ἡ Ἀγγλικὸς νόμος, καὶ δικασταὶ καὶ δικηγόροι ἀπαλλάττονται τῆς φενάκης ἐπὶ τῶν συνεδριάσεων. Ἐμποεῖτε νὰ μὲ βεβαιώτετε ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλίς, παθούσα πρὸς ταῖς ἀλλὰς αὐτῆς ἐπαναστάσεις, καὶ ἀτμοσφαιρικῆν, θέλει κτηδικαστῆ τοῦ λοιποῦ εἰς δικρῆ καύματα;

Ἄν τοιμῶ νὰ δώσω εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος, τοιαύτην θετικὴν διαβεβαίωσιν, καὶ εὖτα τῆς γενικῆς ἀστασίας τοῦ κλίματος τῶν νήσων τούτων. Σὺς βεβαιῶ δὲ μόνον ὅτι ὁ σημερινὸς καύτων εἶναι ἀνυπόφορος.

Ἐμποεῖτε τοιλάχιστον νὰ μὲ εἴπετε, ἐπανέλαθεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ φενάκη σας σὺς προξενεῖ ἀνυπόφορον κεφαλαλγίαν, ὅτι πάσχετε σκοτοδινίαν, καὶ ὅτι κινδυνεύετε νὰ ὑποπέσετε εἰς ἐγκεφαλίτιδα;

Μιλόρδε, ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος, ἂν τοῦτο ὑπῆρχεν ἔπρεπε νὰ ζητήσω ἀναβολὴν τῆς δίκης, καὶ ὅμως εἶναι κατεπείγουσα. Ἡ φενάκη μου ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲ καταστενοχρεῖ ἕνεκα τοῦ τραμεραῦ καύτων.

Ἐν τὸ πρᾶγμα ἔχη οὕτως, ἀπεκρίθη ὁ Πρόεδρος, θὰ συμβουλευθῶ ἀποφῆ τοῦ συναδέλφου μου, ἵσως ἀποφύγωμεν τὸ εἶθιμον. Ἐν τοσούτῳ δικηγορήσατε, κύριε . . . τηρῶντες καὶ σήμερον ἐπὶ κεφαλῆς τὴν φενάκην σας.

Ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ

καὶ ἡ καταδίκη αὐτοῦ

— 600 —

Μεταξὺ τῶν μεγάλων νήων, ὅσους ἡ Εὐρώπη ἐγέννησε μετὰ τὴν τῶν γερμμάτων ἀναγέννησιν, τέσσαρες ἄνδρες μεγαλοφυεῖς διαλάμπουσιν ὡσπερ ἥλιος, οὕτως εἰπεῖν μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ Βάκων, δηλοσίτι, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Καρτέσιος, καὶ ὁ Νεύτων, πρωορισμένοι ὄντες, ὡς εἰσιν, ὑπὸ τῆς φύσεως ἵνα κατὰ τοὺς αὐτοῦ χρόνους ἀμύσαντες, τῇ αὐτῇ μεγαλοοσίᾳ πεπρωκισμένοι, καὶ τοῦ αὐτοῦ ζήλου πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν εὐμοιρήσαντες, ἀνακαλύψουσι μυστήρια τῆς φύσεως τοσαῦτα, ὅσα πλείττοι νόες εἰς πολλῶν αἰῶνων περιόδους δὲν ἤθελον δινηθῆ νὰ ἀνακαλύψουσιν.

Ἐκ τούτων ὁ Γαλιλαῖος, ὁ ἐκ φλωρεντίας μέγας φυσικὸς ἀστρονόμος καὶ μαθηματικὸς, ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν βαρύτητα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, καὶ τὴν ἀληθῆ θεοραγίαν τῆς κινήσεως τῶν σωμάτων, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀνακάλυψε πολλὰ τῆς ἀστρονομίας παραδείγματα, δὲ ὑπερσπίσθη ὡς οὐδεὶς ἄλλος το ἀστρονομικὸν τοῦ Κοπερνίκου σύστημα. διὸ καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπῆνεγκε καταδράμας ἀπο τοῦ Ποντίφικου τῆς Ῥώμης.

Ἀρχηγοί, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἀστρονομικοῦ τούτου συστήματος ἐχρημάτισαν πάλαι ποτὲ ὁ Πυθαγόρας, ὁ ἐκ Κρήτωνος φιλόσοφος ὁ Πυθαγόριος, καὶ ἰδίως Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος, ἀστρονόμος ἐπίσημος, ὅστις ἀμαρτὰς περὶ τὸ 265 πρὶν Χριστοῦ, ἐδίδαξε παρρησια ὅτι ὁ ἥλιος κέντρον ἐστὶ τοῦ παντός, καὶ ἀκίνητος, ἡ δὲ γῆ κινεῖται περὶ αὐτόν.

Τὸ τοιοῦτο δέυστημα μετὰ τοσούτους αἰῶνας ἀνακαινεθὲν ἀπεδείχθη ὑπὸ Νικολάου τοῦ Κοπερνίκου τῷ 1507 ἔτος μετὰ Χριστοῦ, κατεκρίθη δὲ τῷ 1616 ὑπὸ ἱεροῦ κριτηρίου, ὡς ἐναντιὸν τῇ Π. Γραφῇ. Ὁ Γαλιλαῖος ἐπιβεβαιώσας δι' ἀποδείξεων τῶν ἀναντιρρήτων τὸ ἀστρονομικὸν δόγμα, κατηγορήθη ὡς αἰρετικὸς ὑπὸ τῶν Ἱησῶν ἐν τῷ σφοδρῷ ἐκείνῳ κριτηρίῳ, καὶ κατεδικάσθη εἰς εἰρήσιν γέρον ἢ ἐβδομηκοντούτης. Πρῶσιασθεῖς εἶτα ἐνώπιον τῶν κριτῶν ἵνα λαβῆ τὴν ἀφεσιν, καὶ γονυκλιτήσας ὡς ἕνοχος, ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἤρνήσατο μετ' ὄρκου τὸ δόγμα λέγων « ἐν εὐκρινείᾳ καὶ πίστει ἀνυποκρίτω ἀρνοῦμαι, καταρῶμι καὶ ἀποστρέφωμι τὰ προσηρμένα σφάλματα καὶ αἰρέσεις ». Ἀλλὰ τὸ συνεῖδός ἤεγγεν εἰσαετὶ τὸν φιλόσοφον διὰ τὰ ψευδῆ ὀρκωσίν, ἐφ' ᾧ καὶ τεταραγμένος ὄλωσ καὶ τὰ ὄρματα εἰς γῆν κατανεύσας, εἶπε· ἀκαὶ ὅμως κινεῖται.

Ἡ τοῦ Γαλιλαίου καταδίκη, συμβῆσ τῷ 1633 ἔτει, ἀποδεικνύει πόσον ἰσχύει ἡ δεισιδαιμονία κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ ἡ τῶν λαοπλάνων ἀπάτη κατὰ τῆς φιλοσοφίας. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ἦ, στεροτέραν ταύτης καὶ λαμπροτέραν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, διαμαρτύρησιν οὐδ' ἴκμου ἴσως τῆς καθόλου ἱστορίας ἀπαντῶμεν.

Κατ' ἐκείνους δὲ τοῦ χρόνου διατρίβων ὁ Καρτέσιος ἐν Ὀλλανδίᾳ κατεγγίνετο εἰς τὴν συγγράφην τῆς περὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς φιλοσοφίας. Τὰ δὲ κατὰ τὸν Γαλιλαῖον οὕτω κατέπληξαν αὐτόν, ὡς πρὸ ὀλίγον νὰ παραδῶ τῇ πυρὶ τὰ ἴδια χειρόγραφα.

Λύσις προηγουμένου αἰνίγματος

« Χορὸς, ὄρος »

Τὸ αἰνίγμα τοῦτο ἔλυεν ὁ κ. Ἀνδρέας Αριστοτέλους Βελιωρίτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Διὰ νὰ μ' εἴδης πρέπει, σίλε, νὰ φᾶς τόσο ὡς νὰ χορτάσης, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀν' μοῦ κόψης εἰς τὰς Ἄλπεις θὰ περῆσης.

Ἡ λύσις πρέπει νὰ δοῦθῃ ἐγγράφως εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῳ κ. Ἡλιοπούλῳ καθηγητῇ πωλοῦνται εἰσέτι ἐν κομμὸν μαρμαρόστρωτον, μία τράπεζα χρήσιμος δι' ἐργασίαν κυρίας, ἀμφοτέρω καὶ οὐργῇ καὶ τινα ἄλλα.

Α'. Δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λευκάδι Πρωτοδικαῖς δικασ Κλητήρ Γρηγόριος Ροντογιάννης Δηλοποιεῖ

Ὅτι τὴν ἡμέραν Κυριακὴν εἶναι 26 Αὐγούστου 1879 ἐν τῇ τόλῃ Λευκῶν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐξώθηεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Β. Πετανίτη ὑπὸ τοῦ ἐπιτελεσθέντος καὶ ὑποκαθημένου συμβαλλοῦ ἀγράφου Λευκάδος Σπυρίδωνος Α. Βλάχου καὶ τοῦτοι κωλυόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμιμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, θέλει τεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐν χωράφιον εἰς θέ-